

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at erstatte den fremtidige økonomiske skade.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Rådet at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

- 1) Første anbringende om Rådets åbenbart urigtige bedømmelse af de faktiske omstændigheder og den retlige fejl, som følger heraf.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, retten til forsvar og retten til effektiv retsbeskyttelse.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten og proportionalitetsprincippet.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af uskyldsformodningen i forhold til sagsøgeren.
- 5) Femte anbringende om Rådets tilsidesættelse af dets egne retningslinjer for gennemførelse og evaluering af restriktive foranstaltninger som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- 6) Sjette anbringende om magtfordrejning fra Rådets side.
- 7) Syvende anbringende om erstatning for den skade, som de af Rådet iværksatte ulovlige foranstaltninger har forvoldt.

Sag anlagt den 4. november 2011 — JAS mod Kommissionen

(Sag T-573/11)

(2012/C 25/107)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JAS Jet Air Service France (JAS) (Frankrig) (ved advokat T. Gallois)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 5. august 2011 i sagen REM 01/2008 annulleres, idet Kommissionen herved:

- har besluttet, at der ikke var tale om en særlig situation

- har afvist selskabet JAS Jet Air Services ansøgning af 24. januar 2008 om fritagelse for importafgifter for et beløb på 1 001 778,20 EUR.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen havde anvendt hypotetiske begrundelser.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Kommissionen ikke havde krævet, at de nationale myndigheder fremlagde originaler eller kopier af de toldangivelser, der var genstanden for ansøgningen om fritagelse, selvom disse dokumenter beviste, at der var foretaget en fysisk kontrol.
- 3) Tredje anbringende om, at der med den omvendte bevisbyrde er sket en retsstridig behandling af sagen, idet Kommissionen ved på baggrund af de nationale myndigheders påstand om, at de omhandlede toldangivelser var forsvundet, konkluderede, at beviset kun kan føres, hvis grænsemyndighederne har foretaget en fysisk kontrol af varerne. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke kan vende denne forsømmelse fra de nationale myndigheders side til skade for sagsøgeren.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af EF-toldkodeksens artikel 239⁽¹⁾, idet Kommissionen har begrænset anvendelsesområdet for begrebet en »særlig situation«.

- 5) Femte anbringende om materielle fejl og åbenbart urigtige skøn, idet Kommissionen havde konkluderet, at der ikke var tale om en »særlig situation« i henhold til toldkodeksens artikel 239, selvom sagsøgeren befandt sig i samme situation, som et andet nederlandsk speditjonsfirma, hvis situation, Kommissionen fandt, udgjorde en »særlig situation«.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).